

Vergeet me nietjes, Vergeet ze nietjes

Het Vergeet-me-nietje kan je in alle uithoeken van onze planeet terugvinden; het groeit in akkers, weiden, velden, bossen, en moerassen, in feite zowat overal behalve in de lucht. Enfin, daar ben ik ze alvast nog niet tegengekomen.

Net zoals vrijwilligers. Die kan je ook op alle plekken van onze aardbol terugvinden, dicht bij huis, waar dat huis ook staat, in een Vlaams dorp of stad, of daarbuiten.

Net zoals vogels de zaaadjes van de Vergeet-me-nietjes her en der droppen, zijn er tal van avontuurlijke vrijwilligers die kilometers weg van de eigen bedstee gaan vrijwilligen. Mooi, en net zo mooi en knap als de vrijwilligers die het dicht bij het eigen territorium doen.

Het Vergeet-me-nietje is zo alom tegenwoordig dat we het niet langer opmerken. Je raakt immers gewoon aan de dingen die 'alledaags' lijken te zijn. Dat lot ondergaan onze vrijwilligers ook nog te vaak. We zijn hen zo gewoon dat we hen als vanzelfsprekend beschouwen. Want ze zijn er altijd. Overal. Je kan op hen rekenen. Zij nemen die taak wel op. Ze staan weeral klaar, ook al regent het, staan ze in de verzengende hitte of te rillen van de koude. Dat is vastberadenheid. Vrijwilligers hebben dat nu eenmaal in zich, omdat ze overtuigd zijn van waar ze mee bezig zijn. Gepassioneerd.

Ze stralen als ze hun ding kunnen doen, zonder dat ze zich ervan bewust zijn hoe noodzakelijk ze zijn voor de mensheid. Die noeste inzet moet in de kijker gezet worden.

Daar kan deze Week van de Vrijwilliger voor dienen. Die wil jullie, vrijwilligers, vieren. Je vragen door te gaan en je aanstekelijk enthousiasme te planten waar je maar kan, zodat nog meer mensen gaan vrijwilligen en we samen, vrijwilligers en vergeet-me-nietjes, lustig en ongestoord voortdoen om elke mogelijke plek in te nemen, de wereld te overwoekeren met de vrijwilligersgedachte.

Die spettert van schoonheid, warmte, solidariteit: iets betekenen voor anderen zonder daar per definitie iets voor in de plaats te willen krijgen.

In deze Week willen we ook, samen met en voor jou, opperbste vrijwilliger, aandacht en erkenning vragen voor wat jullie presteren. De zaaadjes van Vergeet-me-nietjes vragen de juiste cocktail aarde, licht, lucht en water om te kunnen groeien. Vrijwilligers, onze Vergeet-Ze-Nietjes, gedijen het best in een vrijwilligersvriendelijk klimaat, dat de vrijwilligers ruimte laat om initiatief te nemen zonder teveel betutteling, zonder teveel regeltjes, en kans geeft hun talenten te ontplooiën.

Want we hebben er met z'n allen belang bij dat dit bijzondere heilzame vrijwilligersvirus zich in alle richtingen kan verspreiden.

Ik wens je een fijne Week van de Vrijwilliger toe. Geniet ervan.

Dank dat jij blijft vrijwilligen.

Eva Hambach
Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk vzw

